

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrissimi Viri Petri De Marca Archiepiscopi Parisiensis Dissertationvm De Concordia Sacerdotii Et Imperii, Sev De Libertatibvs Ecclesiae Gallicanae, Libri Octo

Marca, Pierre de

Parisiis, 1669

I. De Conciliis Ecclesiae Gallicanae tempore schismatis ultimi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15617

I. X. Anno 1408. decreta est neutralitas. Ecclesia Gallicana modum prescribit tenendum in dispensationibus, iudiciis appellationum, & provisionibus Beneficiorum, donec durabit ea neutralitas. Ea statuta confirmata sunt à Principe & à Concilio Pisano.

X. Post extinctum schisma, Carolus sextus Ecclesiam Gallicanam reduxit in suam antiquam libertatem. Magni momenti est ejus constitutio.

I. **S**UB Carolo sexto, Carolo septimo, & Ludovico duodecimo Concilia Gallicana novam rursus faciem sumpsisse videntur. Attamen si res propius introspectiatur, deprehendere licet id nihil aliud esse quam continuationem celebrationis Conciliorum regionum, cum accessione quadam exteriori fulgoris, quo dignitas Ecclesie Gallicane illustratur. Certè occasiones quæ tunc inciderunt, magni momenti erant, quòd ageretur de reformatione Ecclesie in capite & in membris, adeo ut ad obtinendum id quod destinatum erat, necessarium fuerit inveteratis corruptelis opponere consensum universæ Ecclesie Gallicane, quæ eam ob causam omnium oculis proponi debuit, ut amplitudo ejus clarius eluceret in conventu generali.

II. Attamen in Conciliis illis, quæ ab anno millesimo trecentesimo nonagesimo quarto usque ad annum millesimum quadragesimum quadragesimum frequentissima fuerunt, nihil regie auctoritati adversum reperitur. Contrà, in iis deprehenditur integra executio jurium regionum quæ in initio hujus libri annotata sunt, ad Regem nimirum pertinere jus convocandi Ecclesiam Gallicanam, proponendi materiam quam in conventu agitari voluerit, examinandi res in eo decretas, easque, si visum fuerit expedire, approbandi, earumque executionem jubendi. Duobus modis fieri potest illud examen, vel cum consilio illustriorum virorum ex tribus regni ordinibus, vel etiam ex sententia minoris numeri. Primi modi exempla superius proposita sunt, quoad tempora secundæ Regum nostrorum dynastie & initia tertiæ. Unde factum ut Hincmarus ad Regem Ludovicum Balbum scribens anno DCCCLXXVII. dicat: *Quia de generalibus Ecclesie ac regni negotiis sine generali primorum regni consilio & consensu speciale dare consilium nescio, & consensum deliberare non valeo, nec presumo.* At nunc videbimus Consilium regium ad pauciores esse redactum; cum è contrà corpus Ecclesie firmetur presentia plurimorum hominum eruditorum, ut in conventibus negotia accuratius expendantur. Nunquam tamen discedere oportet ab hac certissima regula, deliberationes Ec-

clesie Gallicane considerari non posse aliter quam velut consilium Regi datum, easque executioni non posse mandari absque consensu & confirmatione ejus. Præterea decreta illa rata esse non possunt, si quid statutum fuerit quoad politiam ecclesiasticam adversum canonibus Conciliorum generalium in regno susceptorum. Oportet autem ut eorum sententia congruant statuti Conciliorum, ita ut eò tantum tendant ut audentem canonum interpretentur, aut extendant. Sed Regum ea semper dignatio fuit, etiam illa ætate, ut ab eis tanquam à capite fluere existimarentur bona consilia, tribuebantque ipsi decretis auctoritatem, executionemque maturabant, pro reformatione politie ecclesiasticæ; conventus verò Ecclesie Gallicane, in quibus negotia agitabantur, consilium suum subministrabant. Propositio hæc à Ioanne Iuvenale de Vrfinis Advocato regio in Curia Parlamenti propugnata fuit in congregatione Ecclesie Gallicane quæ anno millesimo quadragesimo sexto habita est Parisiis. Advocati hujus regij verba refert filius ejus Ioannes Iuvenalis de Vrfinis Archiepiscopus Remensis in historia Caroli sexti: *Il monstra deux chofes. L'une, la puissance du Roy de France, qui est le bras dextre de l'Eglise, & qu'il luy loit & doit assembler les personnes ecclesiastiques de son Royaume touchant le fait de l'Eglise, pour avoir Conseil, & en iceluy presider comme Chef, quand il en est requis; & sans aucune requeste de personne, si bon luy sembloit; comme au cas qui s'offroit, où il avoit esté requis de par l'Université & d'aucuns Prelats & personnes ecclesiastiques. Et que sans supplication de personne, quand il verroit estre expedient, le pourroit faire, & en iceluy conclure, & faire executer ce qui seroit conclu & avisé en iceluy Conseil.* Ea verò sic reddi Latine possunt: *Duo quedam ostendit, inquit Archiepiscopus Remensis de patre suo loquens. Primum quidem, Regi Francorum, qui dextrum Ecclesie brachium est, eam inesse auctoritatem, ut quoties causa Ecclesie agitur, si Concilium Ecclesie Gallicane ab eo petatur, congregare illud & possit & debeat, in eoque presidere tanquam caput. Deinde, posse Regem illud ipsam, etiam non rogatum, si majestati ejus visum foret expedire uti Concilium habeatur. Nunc quidem id fecisse eum juxta preces Academia Parisiensis & quorundam Prælatorum & personarum ecclesiasticarum. Addidit dein, posse Regem, si ea cause inciderent propter quas ipse putaret celebrandum esse Concilium, posse inquam illum, etiam nullo rogante, personas ecclesiasticas regni sui evocare, in eo autem Concilio cavere uti decreta condantur, quibus ipse robor &*